

Mi wostaj mojich wótcow herbstwo,
Kaž sama swoje lubo maš!

Germania:

Ty z khorej lubosću so krěniš,
Do narodnosće zažrana,
Na sylne nohi přinješć měniš
Tu teho luboh' słabuška!

Sorabia:

Kak sylny abo słaby běše,
To Francman njech ći wozjewja;
Dosć je, zo porno tebi džěše
Ze svojim Bohom do wohnja.

Germania:

Ach, kepsa! to pak tola plaći,
Zo khuduški twój słownik je;
Štó žołmam zdžělanosće haći,
Kiž napowa a sylni mje?

Sorabia:

Aj, hdy by fraza dobywała
A słownik žane wójsko krył:
Wša twoja wěc by nazad hnala
A Francman by twój mištr był —
Ně! Boha běchu wopušćili,
To je jim šiju zlamalo,
Na zdžělanosći wokhudžili,
Kiž přindže z ducha Božeho!